

§ 64.

I de tilfælde, hvor en ægtefælle har krav på at opnå skilsmisse, skal han være berettiget til i stedet at fordr separation.

§ 65.

I de tilfælde, hvor en ægtefælle er berettiget til at få separation eller skilsmisse ved dom, kan afgørelsen, når begge parter har fremsat begæring derom, og de er enige om ordningen af de i §§ 66, 68—69, 69 a og 70 omhandlede forhold, træffes ved bevilling, der udfærdiges i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

Den bevilgende myndighed er berettiget til at indkalde parterne til personligt møde.

§ 66.

Ved separation eller skilsmisse bortfalder formuefællesskab. Boet deles ved dommen eller bevillingen. Dog kan delingen, når omstændighederne taler herfor, henskydes til rettens senere afgørelse.

Hvis boets værdi og beskaffenhed gør det rimeligt, kan der tillægges hver af ægtefællerne ret til forlods at udtage hus, bohave, fartøj, arbejdsredskaber og andet løsøre i det omfang, hvori han skønnes at trænge dertil for at opretholde hjemmet eller sit erhverv.

§ 67.

Dømmes der til skilsmisse, og foreligger der forhold, hvorved den ene ægtefælle groft har krænket den anden, kan der efter påstand tilkendes sagsøgeren en godtgørelse, der fastsættes efter billighed under hensyn til begge parters økonomiske kår og de øvrige omstændigheder. Godtgørelsen fastsættes til en samlet sum eller en periodisk ydelse. Kravet må fremsættes under skilsmisse-sagen.

På samme måde kan der, når skilsmissebevilling er meddelt efter en separation, der er givet under forhold, hvorved den ene ægtefælle groft har krænket den anden, tilkendes denne en godtgørelse. Retssag herom må rejses inden 6 måneder efter skilsmissebevillingens meddelelse.

§ 68.

Bestemmelse om, hvorvidt den ene ægtefælle i separationstiden skal bidrage til den andens underhold, og om bidragets størrelse træffes ved bevillingen eller dommen, forså-

vidt den ikke helt eller delvis henskydes til senere afgørelse. Ved afgørelsen tages der hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsforhold tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske kår, derunder sin erhvervsevne, og de øvrige omstændigheder formår at udrede underholdsbidrag. Den ægtefælle, hvem skylden for separationen væsentlig påhviler, må der ikke tillægges noget bidrag, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Underholdsbidrag kan, hvor omstændighederne taler derfor, pålægges for en tid, der ligger indtil 3 år forud for fremsættelsen af kravet.

§ 69.

Ved skilsmisse træffes der, efter de samme regler som i forrige paragraf angivet, bestemmelse om ægtefællernes underholdspligt overfor hinanden, dog at bidrag i almindelighed ikke kan tillægges den, hvem skylden for skilsmissen væsentlig påhviler.

Underholdspligten bortfalder, hvis den berettigede indgår nyt ægteskab.

§ 69 a.

Ved separation eller skilsmisse vil der i bevillingen eller dommen være at træffe bestemmelse om, hvem af ægtefællerne forældremyndigheden skal tilkomme, eller hvis den ene ikke findes at burde have forældremyndigheden over alle børnene, hvorledes de skal fordeles mellem forældrene. Er disse enige, træffes afgørelsen overensstemmende med deres ønsker, forsåvidt det ikke åbenbart ville stride mod børnenes tarv. Er de ikke enige, afgøres spørgsmålet efter, hvad der under særligt hensyn til børnenes tarv findes billigt. Er det godtgjort, at den ene af forældrene væsentlig bærer skylden for samlivets ophævelse, og skønnes de begge lige egnede til at opdrage børnene, skal den anden af forældrene være nærmest til at få forældremyndigheden. Børn under 2 år bør dog kun under ganske særlige omstændigheder fjernes fra moderen.

§ 70.

Bestemmelse om, hvorledes i tilfælde af separation eller skilsmisse forældrenes pligt til at underholde deres børn skal fordeles mellem dem, træffes ved bevillingen eller